

denne Sag. Det, ſom vi nu have gjort, er at følge den af det ærede Medlem anviſte Vej, og ſaa ſtaar han op og vil ikke være med dertil. Det undrer os, men den Stuffeſe kunne vi bære ved Siden af de andre. — Nu med Henſyn til det tredje Punkt, at en Veiledning har Hæren ingen Brug for, det tror jeg ikke er rigtigt; en Veiledning er viſtnok aldeles nødvendig for Hæren. Før man lade dem, der ſhulde undervise i Hæreløven i de underordnede Skoler, Befalingsmændene af første Grad, tør man lade dem lægge ſelve diſſe forſkjellige Love til Grund for deres Underviſning? Seg er overbevist om, at Krigsbeſtyrelſen ikke vil tillade nogen Underofficer at give ſig til at docere Hærløvgivningen efter Lov 6te Juli 1867 og Lov 25de Juli 1880. Det maa utvivlſomt antages for givet, at ſaadanne Skoler maa have en Veiledning til at docere efter; thi det er letfatteligt, at ſelve Lovene ikke ere modne til alle Tjenſte-reglementer. Det er ligegyldigt, hvorledes det ærede Medlem opfatter det; jeg anſer det for aldeles givet, at Administrationen paa ingen Maade kan undvære denne Veiledning. Jeg vilde ønske, at den blev Veiledning for mange flere, og at der ſaa blev mere Forſtaeſe deraf, ſom det ærede Medlem i ſin Tid ſagde. Den ærede Miniſters Udtaleſe i Sommer forſtod jeg ſtrag, og jeg tror, at enhver Miniſter med Fornøjſe maa kunne ſige det Samme, thi paa den Maade ſaar han jo en udvidet Myndighed. Det ærede Medlems Stilling til vort Forſlag kunde jeg, efter hans Udtaleſe under Finantslovens 1ſte Behandling, ikke forſtaa, og hans Forklaring af, at Miniſteren ved ſin Veiledning har gjort et for Hæren ganſte unyttigt Arbejde, deler jeg ikke.

Claufen: Det er først ved at høre Ordſpøreren for Forſlagsſtillerne, at det er blevet mig klart, hvad man har tilſigtet ved denne Beſlutning. Jeg maa tilſtaa, at ſom den har foreligget, har det ikke været mig fuldſtændig klart, men jeg tror heller ikke, at de Herrer have været ſaa heldige i Redaktionen, at deres Tanke er kommen frem ſaaledes, ſom de ønskede, og ſom man nu hører, at den virkelig er hos Forſlagsſtillerne. Læſer man dette Forſlag til Beſlutning, ſer man, at det, der forlanges, kun er Medſættelſe af et Udvalg paa 9 Medlemmer til at underſøge, hvorvidt den af Krigsminiſteren givne Veiledning er i Overensſtemmelse med den af ham indførte Hærorrdning. Enhver, der vil læſe det, vil ſige, at det er Pointen i den, alſaa en Lov, man udtaler, om Krigsminiſteren virkelig udfører ſin Hærorrdning efter den nu vedtagne Lov af 25de Juli efter den Veiledning, ſom han ſelv har givet. Det er der viſt Ingen af os, der tvivler om, og det behøve vi ikke at nedſætte Udvalg for. Men jeg hører nu,

efter den fyldige Motivering, ſom den ærede Ordſpører har givet, at man tilſigter at komme til en klar Forſtaeſe af den nye Hærløve, og med denne klare Forſtaeſe vil man naturligviſ ſelv kunne beſlutte, om Udførelſen af Hærorrdningen er i fuld Samklang med Lovene. Det kan jeg ſaa godt forſtaa, og jeg kan ſaa godt ſlutte mig dertil; jeg har ikke megen Hærkundskab, og jeg ſer gjerne, at man kan ſaae større Klarhed over den nye Hærorrdning. Men jeg vil henſtille til de ærede Forſlagsſtillerne, om man ikke, naar det er en ſaadan Klarhed, man ønsker, fuldt ſaa vel kunde tilfredsſtilles ved den Redaktion, der ligger i det Endringerſforſlag, der er kommet frem fra to ærede Medlemmer. Dette Endringerſforſlag klarer Sagen fuldſtændig for mig; derved tilſigter man at ſaae en klar Overſigt over Lovene; men jeg kan ikke læſe de ærede Forſlagsſtilleres Forſlag anderledes, end at det, ſaaledes ſom det ſtaaer, udtrykker en Lov om, at den høitærede Miniſter er i god Overensſtemmelse med ſin Veiledning ved den Hærorrdning, han indfører. Jeg maa derfor ſtemme for det Endringerſforſlag, der er ſtillet af de ærede Medlemmer for Præſty Amts 6te Valgkreds (Bojfen) og Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm).

N. P. Jensen: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) behøve ikke at bringe i Grindring, hvad jeg har udtalt ved Finantslovens 1ſte Behandling, thi jeg huſter det meget godt; men det ærede Medlems Opfattelſe af mine Udtalelſer hvilte paa den ſamme Miſforſtaeſe, ſom gaar gjennem alle hans Betragtninger. (Berg: Alle?). Ja, jeg mener naturligviſ paa dette Omraade. Jeg udtalte, at jeg var enig med det ærede Medlem i, at det var ønskeligt og rigtigt at komme til en Underſøgelse af, hvorledes Hærløven bør forſtaas, og forſaavidt han vilde fremsætte Forſlag i ſaa Henſeende, ſkulde jeg idetmindſte ikke være med til at ſkabe Modſtand derimod. Men min Forudſætning var en anden end det ærede Medlems; thi det kunde ſelvfølgelig aldrig falde mig ind at ville lægge Veiledningen til Grund for en ſaadan Underſøgelse navnlig med det ærede Medlems Motivering, thi jeg ſkulde jo ſaa erkende, at den Lov, for hvilken jeg havde ſtemt forrige Aar, var uforſtaaelig. Det vil jeg ikke, fordi jeg aldrig har fundt i Lovene af 25de Juli 1880 uforſtaaelig. — Maa jeg maatte endnu tilføje, at, naar jeg gjorde opmærksom paa, at vi i Hæren ſaae Lovene udenſynet i de Beſtemmelſer, vi behøve, ſaa gjælder denne Bemærkning ogſaa med Henſyn til den Underviſning, der gives i Skolerne om Hærens Organisation, thi dertil benyttes Lærebøger, hvori Alt er foreſkrevet, og hvad der fra Krigsbeſtyrelſens